

Eyðibýggðin

Fridrik Dagur Arnarson

Örn Friðriksson

Ég hlýði á hi-mins vin - da, sem haf-sins bár-ur kyss - a og steita á húss-ins staf - ni, sem

5

sten-dur autt og hljótt. Lei - ki tæ - rra lind - a ég lít og spyr mig hissa hví

8

samtíð höpp-um haf - ni því hin-gað er ei sótt. því nú er allt í eyð - i og

11

en-gin, glóð í hlóð - um, en-gin, börn í ból - i, né bí-tur kind á hól - i

14

Eng - inn vit - jar veið - i þar va - xa blóm í slóð - um.

16

Allt það sem þar Guð gaf er gleymt við yst - a haf.

Apríl 2000